

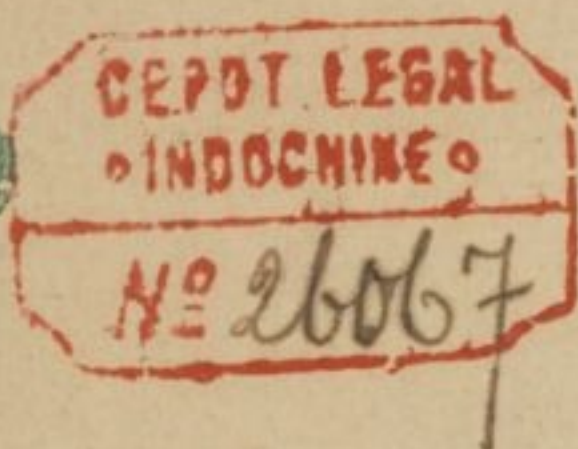
VONG-CỔ

5

BAN TÀI-TỬ

0 \$ 10

Thường lấy hơi ở Radio
và đĩa Asia, Béka, Pathé

M. NĂM - PHÔI

Vị nào mua đĩa Hát tại bốn-hiệu
sẽ tặng cho một cuốn bài ca

PHAM-VAN-THINH

16° Indoch. Piece 1125 (5)

5

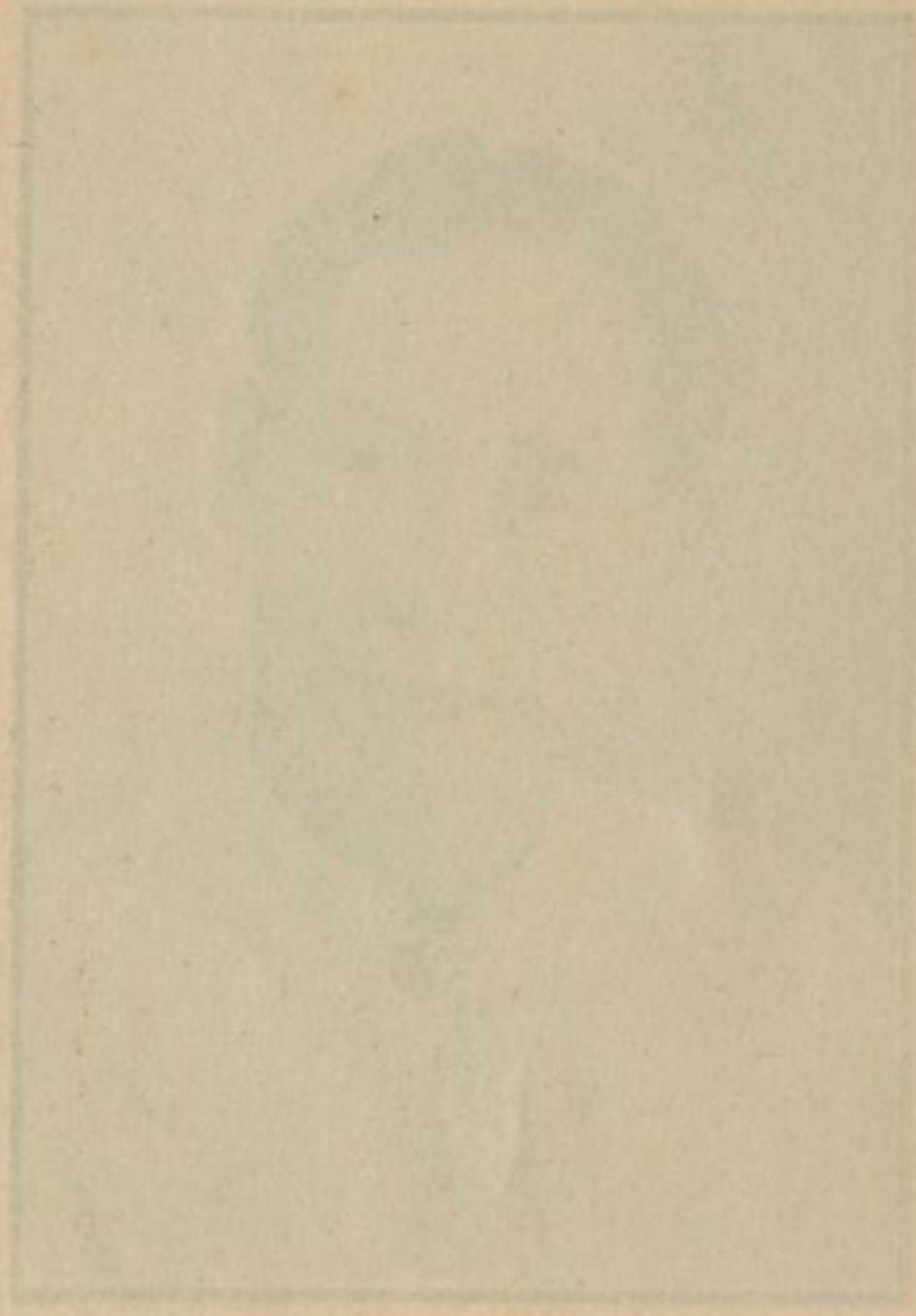
VONG-CO

BAN TAI-TU

Thường lệ, hai ở Radio
và địa Asia, Baka, T'nh

0 10

CEPOT LEGAL
INDONESIA
No. 1007

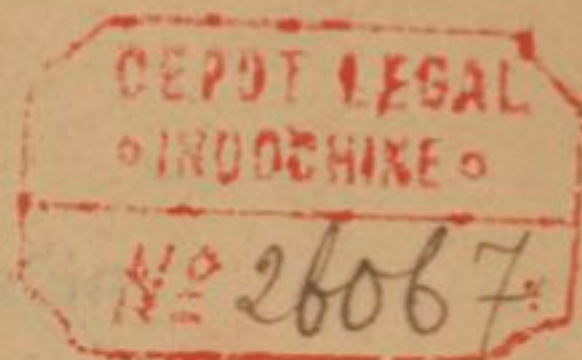

MR. NAM - PHU
Vị này mua của Hết tại đơn vị
sẽ tặng cho một món bất ca

PHAM-VAN-THINH

VỌNG CỔ TÀI-TỬ

MỒ TIM TỶ - CANG

1. Xin công công hãy về, trước tàu cùng linh thánh
rằng lão phu sẽ nổi gót theo sau đặng
lão vào châu linh trên thiên tử,
2. Tiên vương Thành-thanh ôi ! ông có hay cho nông
nồi đốn đau của lão thần Tỹ-Cang ngày hôm
nay đây cùng chẳng.
3. Tạo hóa ông ôi ! sớm ông sắp bài làm chi cho
mây án con trắng lờ, còn hoàng thiên ông nở
vội thôi làm chi cho mặt nước kia phải chịu
nhấn mây.
4. Công của lão bồi thành đắp lũy từ thanh mi
chí trạch phát không biết ngày nào lão quẩn
cây gậy mà ngày hôm nay lão phải thác về tay
của một người đàn bà, mà người ấy chẳng ai
đâu lạ, đó chính là người yêu người thương
của linh thánh hoàng
5. Dạ thưa cha triều đình hữu hà chi sự, mà cha
có vẻ giận trách ? Này ông linh thánh hoàng lành
dữ thế nào mà ông có sắc ưu phiền. Này mẹ
này Di-tử-Đức con, hãy ngồi rồi lão sẽ phân
đầu đuôi lai lịch cho con và mẹ đặng tường
6. Này con ôi ! kể từ đây cái bề gia giáo không ai
vào đây mà chàm chỉ, còn về phần mẹ cái

niềm phu thê biết ai vào đây mà cậy nhờ, đến ngày lưng lão mỗi gối lão dùng ôi đó cũng bởi tại gì một tay con Đắc-Kỷ Tô nương

7. Nghe ông nói dường như trời long đất lở, vừa phân qua cũng tỷ như biển giậy núi băng, ông thù chi với con Đắc-Kỷ Tô nương ! Ôi mù không rõ để lão phân lại cho mù đăng tường yếu lý.

8. Mù thật tệ thì thôi đa, nghỉ lại đó coi chuyện vừa mới qua rồi nơi Bá-lạc-Đài con Tô nương Đắc-Kỷ nói rằng hội chư tiên gián thể mà bệ hạ còn tin thật là lão nghe qua rất nên trái mắt nghịch tay.

9. Bởi vậy lão mới giã ra một người ân cần tiếp đãi cho bọn nó túy tửu thậm đa, rồi lão mới dắt vài tên quân thám mã lần dò theo mả tiên vương Huỳnh-Đế là nơi của bọn chúng nó cư ngụ xuất hình chi ngoại.

10. Rồi chừng ấy lão mới hiệp với Võ-thành-Vương là Hoàng-phi-Hồ thiêu hủy chúng nó còn lại lột da may áo Hồ-cừu dựng lên cho linh thánh hoàng khử lạnh trong tiệc đông thiên đó có phải là cố ý lão khuyên can vua

11. Mù và con nghỉ lại đó mà coi, cũng bởi cái cố lão dựng áo ấy mà con Đắc-Kỷ oán lão chung thiên nó thù già mắng đũa nó giả ra tâm trung

phúc thống, này mụ ôi hể người châu ngọc
chẳng dặng an thì linh thánh hoàng đầu có thể
vui dặng nào.

12. Như vậy mà con nghiệt súc con Đắc-Kỷ nó cho
chưa vừa lòng nó còn âm mưu với con Hồ-hỉ-
Muội giả ra lương-y đầu thang chần mạch nói
rằng linh lung tâm lão phải đem mà gia vị
thì bình người tình mới dặng sanh tồn, tẻ thì
thời rất nghiệt thì thời bệ hạ nghe qua đồng
ấn phê chiếu liền.

13. Dạ thưa cha ! bệ hạ coi chiếc kinh là trọng
đành nở tâm giết tôi lương đồng của triều đình
con đây cũng biết câu phụ tử tình thâm cha
cho theo vào trảo dặng giết phúc thẳng vô
đạo hôn quân.

14. Cha chã Di-tử-Đức con có học hay là không
học ? dạ thưa cha con có học ! à mi nói mi có
học, mà mi há chẳng biết câu quân sử thần tử
thần bất tử bất trung, phụ sử tử vong tử bất
vong bất hiếu, cha chã mi là một đứa con rất
ngỗ nghịch nhi.

15. Dạ thưa cha, nhà ta sao biết câu quân sử năng
chí kỳ thân, còn chúa sau không nhớ lời thầy
Mạnh-Tử có nói rằng kim nhân biểu tợ nhân,
tâm mang khả đặc tri tiểu vị tắc hòa.

16. Ty khóc vì tắc thích đảng kết cớ đầu giao thổ
lý sinh kinh cực, mà bệ hạ lắm nghe đem hết

cả tình thâm nhu lảng một chữ tình, đã thừa
cha hề quân mà bất minh thì thần thị cũng bất
trung cha bao nỡ lòng nào cha đi đánh thọ tử
hay sao cha.

17. Di-tử-Đức sao con dám bảo cha rằng bất trung
bất chánh, vô quân vô đạo, nầy nầy con ôi ! áo
mặc làm sao cho qua khỏi dặng đầu

18. Nầy con trung thần bất sự nhị quân cha đành
ký thế cho con rồi vậy con chớ nên thổ lộ học
theo cái thói côn đồ phi loại mà nơi chốn dạ đài
tẩm linh hồn của cha chẳng có an vui một giắt
ngàn thu.

19. Nầy mẹ và con, còn chẳng mấy phúc đồng hồ
nửa thì vợ phải xa chồng con phải lìa cha, thì
con hãy ráng nghe mấy lời của lão trắng trời
đây, nầy con ôi, phải biết rằng câu ư sự tam như
nhứt ba đều cha vắn con phải ráng mà nhớ
một là vua, hai là thầy, còn ba nửa là cha
ấy là cái đạo làm người xưa nay ở trên đời

20. Con phải ráng làm làm sao cho cha dặng an
vui nơi chín suối khỏi mang cái câu sanh con
ra mà bất hiếu thất giáo thì già đây mới an vui
cái câu lưu đặc hiền, lại có cái câu danh vắn cổ
chi kim.

Monsieur NĂM-PHÔI

VỌNG - CỔ.— NGẮM CẢNH TRỜI CHIỀU

1. Ngắm cảnh trời chiều, ác vàng vừa chinh bầy
nhạn liểu lo, sè cánh cùng nhau bay về nơi
hường bắc.
2. Vơ vẩn mình tôi, nhìn túp liều tranh, cái kh ng
khí êm đêm, cả bầu trời xấp tối, như một tấm
màng thăm.
3. Nghe những tiếng nọ réo vang, kia ngọn đèn
leo lét, ngoài đường thì xấp trẻ ngây thơ đua
nhau, nó mừng đón reo cười.
4. Còn tôi, thì nghe tiếng gió, nhìn bóng trăng lu,
dằng từng tiếng khóc ngân ngơ vơ vẩn với một
tâm hồn.
5. Chốn thăm u, tịch mịch đơn cô, một đời nghề
sỉ, cũng bị hoàn cảnh khắc khe chỉ còn có khóc
với cười.
6. Đã bao nhiêu năm ; đem thân hy sinh với nghề
thuật nhưng mà rốt cuộc rồi, cũng đem tâm
tinh hiến cho đời xem chơi
7. Tiếng đàn lòng, nó hãy còn thồn thức bằng
khoản, hãy còn cạm cùi mà ngâm mà ca, mà
khen đời phong nhã.
8. Ôi đời thì nhân, nọ là văn hào hơn loại rất
tầm thường quanh năm họ chỉ nuôi cái nguồn
tự kỷ ; lòng thêm rộng với áo quần toe.
9. Ngọn gió xuân qua, thì thu đã tàn hoa hết nhụy
tôi nên lòng buồn, để vang tiếng hát, để xua
nhanh đời là sâu lụy.

10. Bề khổ sâu thành, ai hay đâu, ai giỏi đâu,
họ đem cái danh lợi hảo huyền toàn là phùng
ích kỷ mà thôi.

11. Ôi tiếng hẹn năm xưa, như bóng quang âm
thăm thoát qua, lòng đã thay, dạ đã đổi để cho
ai ôm ấp khối sầu tình.

12. Hạt mưa xuân bông bông, để cho ai ham sang
ai ham quý, trong đời nghệ sĩ như tôi đành chịu
lừa dối của người đời.

13. Giọng ca nỉ non, tiếng đờn ai oán, đời tôi đã
chán lắm sự bi thương, sao nó còn dằn diu theo
tôi mà làm chi.

14. Những câu êm đềm, nào yêu, nào thương nào
tình, nào là vui say đầy hạnh phúc, nào đẹp
như thần tiên của tình yêu.

15. Nợ ái ân, tình say đắm, người ta mê nhau say
nhau, dám chết vì nhau, rồi họ dám quên
những lời ước hẹn hy sinh nhau đủ mọi đường

16. Rùng rợn thay, ghê gớm thay cho những tiếng
ca hay giọng êm ả lúc gặp trận mê hồn mới
biết đời là bề khổ sông mê.

17. Lược gảy gương tan, nơi ăn chốn ở, muốn lánh
cho xa, một bước chân ra đi tìm tới quả địa cầu.

18. Hai hàng lệ tuông tràn, sắc hương tàn hạ đến
cái tuổi già rồi đâu còn ai là tri kỷ, chỉ còn
văn vẳng khúc đàn đau.

Ôi vết đau thương nguồn lệ ái ân ; in vào quả
tim khô, đến ngày tàn xuân cảnh biệt ly còn
lưu lại mỗi lòng sầu.

0. Trót bởi đeo mang tâm hồn nghệ sĩ ; dè đâu
một duyên hai nợ ; phải chịu lạc lăm vầy có
mấy lời cùng nhẩn nhủ với ai ôi.

Monsieur NĂM - PHÔI

VONG-CỎ.— ÁI - TÌNH CAO THƯỢNG

1. Tôi muốn ôm khối tình trường, liệng xuống bể
đông cho nó tan ra giồng lá thắm.
2. Để cho hồn Đồ-Uyên từ đây đừng khóc sớm
oán chiều mà bận sầu mãi mãi ngày đêm.
3. Nhìn cánh hoa rơi, nghe hơi thu lạnh xem dưới
bóng con trăng lu mà anh đây đã bận vì hai
ngả sầu thương mịch mờ gió bụi, nào em có
biết đâu là bóng con nhận hồng.
4. Dặng anh đây có nhẩn mỗi tin sang gọi khối
tình tuyệt vọng cho bạn tình chung em dặng
tận mặt thấu lòng, của người vô duyên xấu số
chín là anh đây đã cùng ai kia chung một cái
tâm hồn.
5. Em ôi ! nếu mà cái duyên trúc mai giữa đường
gãy gãy, tin nhận vẫn tanh thì nợ ba sinh, sẽ
như là bọt nước ở đầu gành.
6. Thế thì tình chung ở trên đời này còn ai là tri
âm ai là tri kỷ, còn đâu những tình thân yêu

say đắm, còn đâu những giây phút thú vị êm
đềm, rồi đời anh sẽ vào một nơi vô định và
anh sẽ vì một tấm linh hồn, trống trải nơi
chốn nước trời mây sống minh mông,

7. Em ơi ! tiếng khóc ở tận nơi cõi lòng, thì tự bấy
lâu nay, anh dám chắc rằng chỉ riêng có một
minh em đang thấu rõ.

8. Em biết anh khóc gợn tan bình vôi, anh khóc
mối tuyệt tình anh khóc đây là khóc cái cảnh
rã rời của đôi lứa đầu xanh.

9. Em biết anh khóc vì ai, mà đêm đông trăng mờ,
sương sa lạnh lùng, anh ngồi buồn nhớ đến
em, rồi anh lấy những vật của em tặng cho
anh khi xưa, buồn thắm vô ngần rồi anh để
từ từ tuông đôi giòng giọt lệ.

10. Em biết anh khóc vì ai mà anh phải ca khúc
tương tư trường hận vì ai mà lòng anh chán
nản tê tái, vì ai mà còn in sâu trong tim anh
một vết thương đau đớn suốt đời, cũng như
một cái lò lửa bùng bọc đang đốt cháy tan
trông lòng anh.

11. Hay là em cho anh những cái hoài bão to tát,
chi nguyện cao xa, em là một vật tri âm, một
người tri kỷ, hay em là một bạn chung tình.

12. Gió ký va đưa thổi đưa con chim nhận bạc gió
lạc về phía trời tây cho đôi lứa ta sum hiệp
đặng cùng nhau trau dồi tấm ái tình cao

- thượng chờ em đừng có để cho anh đây thất vọng hão huyền,
13. Anh đoán xa xem kia lẳng đứng ở giữa nơi lưng trời nhận én kết đoàn nó đang chớp cánh ở buổi trời sương.
14. Em với anh cách nhau có một giải tương gian, mà cũng đồng cùng nhau đòi ta uống nước sông tương, đồng thời đòi ta hiểu đắng lòng nhau mà sao không bao giờ đòi ta gặp mặt cùng nhau.
15. Hay là anh chỉ than thở dưới bóng con trăng tàn mà tình chung em ôi ! chỉ có mấy dưng trăng bạc soi thấu nỗi lòng đau, dầu rằng đòi ta có chờ nhau thì chỉ gặp nhau ở trong giấc mộng tàn.
16. Hay là đòi ta phải chờ chờ, đợi đợi chừng nào cầu ô đừng lạc nhịp con chim ô đừng ghen ghét, chi hắng đừng ẩn mặt, chàng ngưi với ã Chúc-Nử đừng chia lìa họa là chừng ấy đòi ta sẽ tái hiệp cùng nhau.
17. Thôi thôi tuổi trẻ đã lìa hy vọng, còn cuộc đời đau đớn nó sẽ theo thời gian mà kéo dài ra mãi mãi, thì anh cũng đành ôm mối hận cho đến bao giờ tắm thân anh nó còn một ấm xương khô, thì anh đã trả rồi ý nghĩa hy sinh là anh rảnh nợ đối với bạn chung tình

18. Em ôi ! trên con đường lưu lạc anh đã nhìn thấy biết bao nhiêu là tấn bi kịch đau lòng cũng vì tình hai cái chữ ái tình tàn khốc nó đang sắp nảy nở trong một trái tim nóng hổi, chỉ muốn yêu đời của tuổi trẻ thanh xuân.
19. Thôi thôi cảnh phồn hoa, giả dối nó đã làm cho anh chán nản tình đời đen bạc sau mấy năm đăm đuổi trong bể mê mệt mà nỗi đau lòng thì không thể anh xóa nhòa.
20. Em ôi ! đến nay là ngày kết liễu đời tình ái của chúng ta rồi, thì anh mới biết tình yêu, tình yêu là một cái thói đời huyền ảo, hễ bước vào không thể ra được nữa, ta phải tranh sống mãi với nó cho đến buổi tận cùng dầu ta có thua đi nữa thì ta cũng tình nguyện lấy cái sự chết để bảo toàn khối óc lại với quĩ tim.

Monsieur NĂM PHỒI.

VỌNG-CỔ.— TRẨM TRỊNH AN.

1. Ôi thôi rồi, Tống giang sang đã đến hồi thất điên bát đảo.
2. Mới khiến cho ngày hôm nay, Triệu-khuôn-Dẫn đành đi nich sắc mê dâm
3. Cái gươn kiệt trụ từ đây đã trong thấy rồi đây mà, cha chả hèn quân đành nghe lời một con ay nữ đành nhẫn tâm hạ lệnh trăm quách ta như vậy.

4. Ở ở; phải rồi đây mà, hể là nam chinh bắc phát
đông tảo tây trừ thì nó cần đến kẻ này, còn
đến nay thái bình thanh trị nước, vững ngôi
an còn để chi không giết không trừ.
5. Hể ta đem thân phò vua, dầu gặp trăm cay ngàn
đắng, muòn thăm vạn sầu thì ta chẳng nên đi
oán chúa hay là nghịch thần.
6. Đó ở như vậy mới trọn câu quân sử thần tử,
thần bất tử bất trung đa ! như vậy thì ta chẳng
nên đi trái lại với mạng vua.
7. Cái chết của ta ngày hôm nay cũng đã đành
nhắm mắt rồi, nhưng ta chỉ để lại vài giọt nước
mắt mà thăm thương dùm cho Tống thất.
8. Kia là biết bao nhiêu năm, nào là ta lao tâm
tổn trí, phơi mặt trái gan đem hết xương huyết
của nhân dân mà gây dựng nên một giải vóc
gấm g'an sang ;
9. Mà ngày hôm nay chỉ vì sắc lịch của một con
đàn bà, cha chã mi tệ lắm chi lắm vậy Hương
hài Nhi ôi ! mi đành để cho Quốc gia phải chịu
đều khuynh nguy cùng lụng bại.
10. Kia như việc chuyên quyền ỹ thế, tím dưng
Phụng-tán-long-xa nói thiệt dầu ta nóng giận
đánh thẳng Hàng-Phụng thì nhắm lại trông
luật triều đình thì ta chẳng phạm tội tình chi.

11. Tôi không dè không ngờ con Hàng-lỗ-Mai mong lòng trả thù cho chủ nó nên bày ra tiệc rượu lâu ra hết sức, rồi tâu vô khiến cho hôn quân mê hoặc mà quên hết nghĩa quân thần.
12. Thật là tình anh em đâu có bằng rượu ngon thịt béo, nghĩa đệ huynh đâu có bằng giọng kèn tiếng quỳên như ba anh em tôi chẳng khác gì như Lưu-Quan-Trương đời Tam-Quốc mà ai đi nở nhần tâm giết lẫn nhau cho đánh lòng.
13. Bấy lâu nay ta những ngỡ rằng Triệu-Khuôn-Dẫn là một vị đứng minh quân.
14. Hôm nay ta lắm, ta lắm một cách rất nên đao để vậy thì cái chết của hôn quân ban cho ta, là một bài học rất đích đáng về đời ta soi.
15. Chết như ta không nhớ danh, chết mà không xú tiếc thì cái chết ấy ta còn ưc oan nỗi gì !
- Chớ sống làm chi thấy gận truân chuyên cơ đồ thì bĩn đồ vua hôn quân còn tôi thì gian nịnh, còn sống làm gì cho thâm cái mục thương tâm.
17. Cho hay rằng : sanh là ký, tử là qui mạng ấy tuy là yếu, nhưng mà cái danh ấy bấy lâu nay nó dẫn thọ đứng của một vị trung thần.
18. Chẳng khác nào một cái trường mộng ảo, một bức tranh vân cầu hể gặp vua sáng thì mong

hưởng đặng cái kiếp sanh tồn, còn gặp vua
tối thì đành cam chịu cái cảnh thác oan.

19. Kia như cái chết của Ngũ-tử-Tur đời nhà Ngô
cái chết của Tỹ-Cang đời nhà Thương, cái chết
của Dư Bá đời nhà Châu thì găm lại có khác
chi cái chết của tôi ngày hôm nay chút nào.

20. Thôi thôi tôi đành cam ngậm cười nơi chín
suối, cầu chúc cho linh Tống trào kể từ này về
sau gặp khỏi hồi cái cơn khuynh nguy.

VỌNG - CỔ. — LƯỢNG-SÓNG TÂN-THỜI

1. Đạo trọng con người ở đời, hễ trai thì trung
hiếu lễ nghĩa di tiên, còn gái phải lo làm sao
cho tròn cái câu tam tùng tứ đức.

2. Đó là câu phương ngôn của người hiền xưa
để lại cho cái đoàn hậu lai mình giữ gìn sao
cho khỏi cái bước lầm sai.

3. Nhưng mà đã bao phen rồi, tháng lại ngày qua
năm đến thì cái câu phương ngôn ấy
dường như đã bị thời gian lôi cuốn dập vùi
nó đã lu lờ đi rồi.

4. Ấy cũng bởi vì nền vật chất văn - minh, duy tân
cải cách phong trào biển âu đưa sang qua trời
Á mạnh gùồn như lượng thủy triều nước
Việt - Nam mình đây roi dẫu cũng
đặng nLiều đều.

5. Ôi ! hể đời càng văn minh tấn bộ bao nhiêu,
duy tân cải cách bấy nhiêu thì cái chuyện loạn
luân đều xảo trá lại xảy ra càng nhiều.
6. Nhưng tôi rất nên ngao ngán thay cho cái nghĩa
phu thê tình bầu bạn, mà lòng tôi bắt ngậm
ngùi hồi tưởng lại cái chuyện phong ba vừa
mới xảy ra mà xui cho lòng tôi thêm bàng
hoàn lại thêm xót xa.
7. Em ôi ! hạnh phúc trong gia đình này trông
mấy năm dư, anh đã hết sức khổ trí lao tâm
ráng lo sao cho đôi ta đặng bền đặng chắc trăm
năm gầy nên duyên cầm sắc,
8. Đã bao phen anh chỉ non anh thệ lúc bạc
đầu, đây anh là chồng còn em là vợ, kia kia
nọ là con, đồng nhìn cái cảnh thiên nhiên
mà vui cái câu sum hiệp túy quyền.
9. Cảnh trạng đang an vui anh cũng ngờ rằng, cho
đôi lứa ta sẽ điều đặc nhau mà phẫn_h đấu
trên con đường chông gai tân khổ cho đến ngày
răng lay tóc bạc, gìn sao cho tròn cái
câu sơn minh hải thê.

10. Ờn ôi ! Cái cảnh trạng êm đềm, sao bỗng không
nửa chừng em đành đi đời lòng đôi dạ đành
để cho vết mực lẫn lộn với màu son lưu thắm
cho chồng mà em đành để khổ lại cho con.
11. Cái đều đều bực trông đau, tự em cố muốn gây
ra cho thỏa tình nhục dục, hay là câu văn tao
nhã, giọng nói thanh bai mà làm cho em phòng
siêu lảng, em đành đoạn tâm
bể hại cái chữ đồng.
12. Tôi rất tiếc thay cho công phu của tôi, nấu nung
bồi đắp cho chắc nợ ba sinh nào về đâu cái
cảnh bực tan bỗng xảy đến làm cho nền móng
dở tan đành hóa ra cái kiếp con Dã-Tràng, độc
địa thay rất gớm ghê thay cho cái thói phụ phản
13. Ôi ! hể cảnh ngộ nào khó khăn đến đâu, mà có
trải qua rồi, thì ta mới biết lòng con người độc
địa xâu xa, rất gớm ghê thay cho cái phùng
bạc ác tình ma.
14. Tôi rất buồn thay cho cái nghĩa phu thê tình
bậu bạn đời này vợ thì dâm tâm đành đi bán rẻ
chữ chung tình, còn bạn cũng vì dục tình bày
ra chi lắm chuyện quá ư dã man, thật rõ là
người lòng thú dạ lang.
15. Ai kia sao không biết xét chung tình mà thanh
cao thì mới mong vĩnh viễn bền giai, còn tình

mà khoải lạc cho xát thịt, thì chớ trông môn,
chỉ đứng bền vững, hay là lâu dài.

16. Đến ngày hôm nay cái mạng loạn luân đã đến
hồi bại lộ thì gương nhuốc nhơ ấy đành để cho
miệng đời dèm pha mỉa mai mình đây là người
nhơn diện thú tâm.

17. Hỏi các bạn thanh niên ôi ! muốn chọn trang
đồng chí thì ráng lưu tâm quan sát cho tận
cùng, chớ khá vội tin những cái phờng mang
lốt thương lưu, mượn màu tân học dặng dối
thể để có lừa đời.

18. Nhưng tôi đây lỡ đại tin người, nên tôi đã bước
qua rồi, ôi ! cái vết thương lòng của tôi nó
còn canh cánh nỗi khổ tâm không thể nào
ngươi tình đời đến thể thời thì thời

19. Tôi đây còn rất tiếc thay cho ai kia có chức
thông minh, ít nhiều học thức, sao không biết
góp sức thanh niên dặng giúp ít cho đời, chỉ
mong vụng vẩn tao nhã, mãng năm suốt tháng
để làm những việc trái đời.

20. Nếu mà phần đông thanh niên nước nhà mình
mà như thế cả, thì chớ trách sao Quốc bại Gia
vong, ắc hẳn giống Lạc-Long này sẽ có ngày
chìm, chìm đắm xuống vực sâu chớ có trông
mong ngày nào dặng mở mắt với Năm-Châu.

Monsieur NĂM PHỒI

IMPRIMERIE : AU LIVRE D'OR
PHẠM - VĂN - THÌNH

50, Rue Pellerin et 177-179 Rue d'Espagne
SAIGON

Bồn quán có lãnh in các thứ danh thiếp. Sổ sách
Thơ Tuồng Truyện, Tiểu-thuyết Bài ca vãn... vãn.

Có lãnh đóng sách mạ chữ vàng đủ kiểu, có thợ
chuyên môn làm kỹ lưỡng, nhậm lệ không đầu
bằng. Mỗi chuyển tàu bên pháp qua đều có đủ các
thứ da bông đủ màu. Có trữ bán đủ thứ Cahier giấy
main giấy nhứt trình, giấy màu 16 kilos, và nhiều
thứ giấy khác v....v...

Đồ văn Phòng Carnet, Registre, Chemise Tirett,
Bloc Note, bao thơ hộp, bao thơ trắng, xanh, vàng
carte visite, papier carbonne, ruban marchine,
Encre de chine, Encre pour Tampon, Polycopie,
Corrector, mực viết máy, Waterman, Stylex, Grillon
Punaise, Attache, Epingle mực tube, touphon, Sadep
Impérial. Cán viết gomme, thước số, thước màu
compas, double décimètre Equerre, rapporteur regle
plate, Palette couleur viết chì Bicolore lớn, copiant,
và đủ đồ cần dùng cho học trò dùng.

Quý ngày Nam, Trung, Bắc, cần dùng hỏi giá cả
món chi, xin viết thơ ngay lại.

Nhà buôn lớn PHẠM-VĂN-THÌNH

177-179, Rue d'Espagne — SAIGON

Nhớ dính theo con tem 0.06.

Imp. AU LIVRE D'OR 50, Rue Pellerin — SAIGON

2.000 l. 12/8/40